

VASÁRNAPI ISKOLA

„AZ ÚT“ ÁLLANDÓ MELLÉKLETE
VASÁRNAPI ISKOLAI VEZETŐK RÉSZÉRE.

MEGJELENIK HAVONTA.

I. ÉVF. 4. SZÁM. • EGYES SZÁM ÁRA 2 LEI. • 1927. ÁPRILIS.

Mi a vas. isk. munka legnagyobb akadályja?

Természetesen minden evangéliumi munka egyetlen akadályja az, ha olyan lelkek végzik, akik nem Krisztusnak akarnak szolgálni, hanem saját maguknak. De most nem erről az egyetlen akadályról akarunk beszélni, hanem arról, ami földi viszonylatban egyike a legnagyobb akadályoknak s ami sok szépreményű munkát tör derékba. Ez pedig a rendtelenség és pontatlanság a munkában.

Senki se gondolja, hogy a rend és pontosság valami felesleges követelmény. A rend hozzátartozik az Isten dolgaihoz és a pontosság egyike a legnagyobb segítőeszközöknek, melyeket Isten felhasznál az Ő országa terjesztésére. Az Isten országának a földön rendezettségének munkái bizonyos rendhez alkalmazkodva folynak. Senki se gondolja, hogy mivel én olyan munkában veszek részt, mely túl van a tér és idő határain, most már engem a rend szabályai nem köteleznek. Egy komoly keresztyén lelket mindig az jellemez, hogy pontos és mindent úgy cselekszik, amint azt tőle a rend megkívánja. Sok mindennel agyon lehet ütni a munkát, de kevésbé biztosabban, mint a rendtelenséggel. Rendetlen és pontatlan vezető, rendetlen gyermekek, pontossághiány a tanításban és fegyelmezetlenség a nevelésben, ez elég arra, hogy a legszelbben induló munkát tönkretegyé.

Pedig a vas. iskolába nagyon könnyen beléphet a rendtelenség. A vezető maga is vasárnap fejében későbbben van készen, mint máskor, hiszen nem kívánhatja senki tőle, hogy vasárnap is olyan hírtelen készüljön el, mint mikor hétköznap iskolába, munkába, vagy hivatalba kell mennie. Így ha a vas. isk. 9 órakor kezdődne, bizony fél 10 is megvan, mikor felmegy az iskolába. Akkor is még az uton át kell néznie, mi is a mostani lecke, mert tegnap este a szombatesi hangulat kiverte a fejéből, hogy elolvassa. De mire felér, a gyermekek már fent vannak és egy csomó bosszuságot okoztak a tanítónak, vagy annak, aki azon az udvaron lakik, melyen az iskola van, mert felfordították az udvart a lármájukkal és a vasárnapi hangulatban levő embereket bizony súlyos szavakra

ragadták. De szerencsére még nincs fenn mindegyik gyermek, hogy is jönnének olyan hamar, mondják nekik otthon, ha rendszer időre fel akarnak menni, hiszen a vezetőjük is csak most ment, elég ha egy pár perc múlva mennek. Így, hála a pontosság elvének, 10 óráig még mindig jönnek, egyik a másik után, úgy, hogy a tanítást minduntalan megzavarják az ajtó nyílásai s a vezető újabb és újabb figyelmeztető szavai a későnjövőkhöz. Ennek következtében mindenki fellelegzik, mikor tíz az óra s a végső éneket, mellyel a vas. isk. tanítás befejeződik, már teljes számban és szívvel éneklük.

Az ilyen óra, melynek részleteit még lehetett volna festeni, rosszabb, mintha egyáltalában félbe hagynánk azt a munkát, melyet az ilyenekből láthatólag nem a mi Urunk ügyében végzünk, mert különben tartanánk azt az ügyet olyan fontosnak, hogy nem töltenénk az időnket mással és nem késnénk el róla. Magam nem láttam soha ilyen botrányos rendetlenséget, de láttam olyanokat, melyek ezekhez vezetnek: vas. isk. előtt hancurozó és verekedő gyermekeket, későn jövő vezetőket, késületlenségről tanuskodó tanításokat, ajtónyitogatást és csapkodást az óra alatt, stb.

Az ilyenek következményei a gyermekek lelkében az a tény, hogy a vasárnapi iskolát nem nézi semmibe és hogy nem ad neki semmi értékgyarapodást, hanem egy kellemes, vagy kellemetlen félórát, melyről panaszkodhat otthon, vagy dicsekedhet, mások előtt.

De nemcsak az egyes tanítások, hanem a vas. isk. egész munkája is megsínyli ezt a rendetlenséget és pontatlan eljárást. A statisztikák és jelentőivek, melyeket szélküldöttünk, de amelyek nem jöttek vissza, tanui, milyen kevés komoly vas. isk. van a mi egyházunkban, mert az olyanok, melyek nem válaszolnak, nem tekinthetők komoly munkáknak. Ebből következik, hogy soha biztos képet a munkáról nem lehet alkotni, nem tudjuk, kinek mire van szüksége, miben van nehézsége és ha arról van szó, hogy valahová egy áttekintő képet kell küldeni, hogy milyen náluk a vas. isk. ügye, ezt nem lehet megtenni, mert adatot a legszorgosabb utánjárásra sem kapunk be, s ha bekapunk, az rendszeren csak valami hozzávetőleges szám.

Amíg ezeket a nehézségeket el nem háritjuk és amíg a vas. isk. vezetők nem veszik komolyan a munkát abban is, hogy ha valami jelentést kérnek tőlük, azt azonnal és pontosan küldjék, addig a munkájuknak vajmi kevés eredménye lesz az Isten országa szempontjából és nem lesz egyéb, mint olyan magánvállalkozás, melynek ereje, a rend és pontosság hiányában hiányzik. De aki saját magát kezdi először rendhez szoktatni, az meg fogja látni, hogy gyermekei hogyan saját tják el a rendet és pontosságot s ezáltal hogyan lesz ek a valóságos életben is tanui a határozott keresztyén életnek.

A gyermekek látogatása.

A vas. isk. munkában különösen fontos, hogy a vezető a csoportjába tartozó gyermekeket pontos időközökben meglátogassa. Ezzel sokat segít azon is, ha a csoportja néptelenedni kezd és a gyermekek maradoznak el a vasárnapi iskolából, de közelebb jut a gyermekekhez is és így a munkáját eredményesebbé teszi.

A látogatásokat legalkalmasabb úgy beosztani, hogy az bizonyos időközökben ismétlődjék és pedig meghatározott időközökben. Egy 25–30 tagból álló csoportban a gyermekeket egy év alatt végig lehet látogatni, közüök azokat, akik elmaradoznak, vagy otthoni nehézségekkel küzdenek, többször is.

A gyermekeket a vezetőnek személyesen figyelemmel kell kísérnie, ismernie kell minden gyermekről, hogy minő nehézségei vannak, mely hibák ellen kell különösen küzdenie. Az egyikről tudjuk, hogy hajlamos a hazugságra, a másikról, hogy verekedő, irigy, vagy gonosz beszédekkel űz, a harmadikról, hogy engedetlen, duzzogó stb. Ezeket a hibákat ismernünk kell róluk és személyesen keresni az alkalmat, hogy velük erről beszéljünk és igyekezzünk e hibák felismerésére és az ellenük való küzdelemre rávezetni őket. Ezért szükséges, hogy a gyermekekkel ne csak a tanítási órákon találkozzunk, hanem máskor is. Emellett ismernünk kell a gyermekek otthoni környezetét, szüleit, s meg kell keresnünk azt, hogyan tudnánk az otthoni bajokon segíteni a gyermekek által. A vas. isk. vezető tekintse magát a gyermekek mellett a gyermek szülei pártosának és barátjának is, akinek alkalma nyilhatik azokkal az emberekkel az evangélium üzenetét közölni.

Az ilyen látogatást legjobb előre bejelenteni a gyermekek által, olyanformán, hogy előre vasárnap megmondjuk, hogy a jövő héten hol fogunk látogatást tenni, mely családoknál, hogy így a gyermek otthon megmondhassa. Természetesen kerülnünk kell mindent, ami a szülők részéről eltérítene eredeti célunktól, mint a vendégeskedést, kínálgatást stb. A látogatásnál a következőket kell megfigyelnünk: Milyen környezetben él a gyermek? A szülők mellette vannak-e a vas. isk. munkának, vagy ellene? Mi az oka, ha ellene vannak? Milyen a gyermek otthon? Nincs-e valami olyan nehézsége otthon, ami hátráltatja, vagy akadályozza? (Káromkodó, hitetlen szülők, zsarnokoskodó testvérek stb). A látogatás célja nem az, hogy magunkat, a magunk tudományát vagy ügyességét mutogassuk, hanem, hogy testvéri segítséget igyekezzünk nyújtani a gyermeknek és szüleinek, tehát a látogatásunk legyen bizonyágtétel a Krisztus evangéliuma felől. Ha viták merülnek fel, vagy kétségbevonják a munkánk fontosságát vagy eredményét, rá kell mutatni, hogy mi nem eredményért dolgozunk, s hogy a szülőknek is érdeke, hogy engedelmes, alázatos gyermekek legyenek, ezt akarja

pedig a v. iskola. Igyekezzünk a látogatás alatt a gyermek körülményeit megismerni s amire ott szükség van, vigasztalást, bátorítást stb. szólani. A legtöbb helyen tele lesznek panasszal, ezek között nekünk képviselni kell azt a gondolatot és bizonyosságot tenni arról, hogy Krisztus tud segíteni mindenben. Távol legyen a személyünktől akkor minden nagyképűség, minden kéretlen tanácsadás, mert mi csak izenetvivők vagyunk.

A látogatásunk eredményéről magunknak kis feljegyzést teszünk, megjegyezve a tapasztalatokat s ebben azokat, amiket a gyerekekről észrevettünk. Ha olyan nehézségek merültek fel, melyekről látjuk, hogy a gyerekekre nézve veszedelmesek, külön beszélgetünk a gyerekekkel arról a bűnről vagy nehézségről és igyekezzünk neki segítségére lenni abban.

Ezekkel a látogatásokkal nagyon sok nehézségen tudunk segíteni. Ha a gyermek idegen tőlünk és bizalmatlan velünk szemben, ha későn jár fel, ha az órák alatt fegyelmezetlen és rendetlen, ezt mind könnyebb kikerülni, ha a gyermeket már otthoni viszonyaiból ismerjük. Más oldalról viszont sok áldott tapasztalatot is ad a látogatás, mikor alkalmunk van a szülőktől hallani, hogy mit segített a gyermeknek a v. iskola, miben látják áldásos hatását és eredményét. Az ilyen tapasztalatok megmegerősítenek bennünket is a munkában és abban a reménységben, hogy ez a munka csakugyan lehet Isten kezében áldott eszköz arra, hogy a gyermekeket magához közelebb vigye. S kétségeink és fáradalmunk között minden ilyen tapasztalat bizonyosság afelől, hogy Isten kezében egyetlen lélek munkája sem lesz hiábavaló.

A munka.

Vas. isk. ünnepélyek programja. Mivel sokan érdeklődnek nálunk v. isk. ünnepélyeken előadható apró szindarabok és programmok felől, kénytelenek vagyunk sajnálattal jelteni, hogy ilyen nem áll rendelkezésre. Ha azonban a v. isk. vezetők között volna, aki ilyent tudna készíteni, a kéziratot küldje be nekünk s ha megfelel, a kiadása ügyében szívesen próbálunk tenni valamit.

Jelentőivek kitöltése. Kérjük a vas. isk. vezetőket és azokat, akik a küldött jelentőiveket ki szokták tölteni, hogy a kitöltésnél ne húzgáljanak át kérdéseket és ne hagyjanak ilyeneket felelet nélkül. Minden kérdés azért van ott, mert feleletet várunk rá s az áthuzgált és kitöltetlen kérdések megakadályoznak abban, hogy pontosan lássuk a helyzetet.